Biographica

Bergman, Olof W.
" " Ernst
" " Gunnar

1735 - 1955

Det var skönt för dessa tre ungdomar att av vänliga händer bli omhändertagna och räddade undan elden. Bilden togs för N. D. A. vid 4-tiden på lördagsmorgonen hos fastighetens portvakt, där de små fingo sin tillflykt undan lågorna.

5 personer nära döden vid nattlig brand i läkarvåning.

Fyra rum av tio övertända, då branden upptäcktes.

En ohygglig natt — dr Elof W. Bergman berättar för N. D. A.

— Det var verklig tur att eldsvådan i fastigheten Kungsgatan 66 natten till lördagen icke kom att kräva dödsoffer: om de i den eldhärjade lägenheten boende icke väckts så snabbt, så hade de säkerligen fått svårt att taga sig ut ur den brinnande lägenheten.

Det är brandchefen Selldén som konstaterar detta, då en av N. D. A:s medarbetare på lördagen gör en hänvändelse till honom med anledning av nattens brand.

"Den brann som fnöske..."

Det var i en av de många läkarvåningar, som inrymmas i fastigheterna mellan Vasa- och Drottninggatorna, som elden härjade. Våningen innehas av med. dr Elof W. Bergman — hud- och könssjukdomar — och det var vid halv tretiden på lördagsmorgonen som elden upptäcktes. Våningen är av den gamla typen med stora rum med omfattande träbeklädnad, och här fick elden synnerligen god näring — "det brann som fnöske", som en av brandmännen uttryckte sig.

Elden upptäcktes av folk som passerade förbi på gatan — lågorna slogo ut genom fönstren. Brandkåren tillkallades och anlände just som de i lägenheten boende överraskats av elden och med största nöd lyckats sätta sig i säkerhet. Det var i allt fem personer, vilkas liv stodo på spel, och en av dem tillfogades brännskador i ansiktet, då han tog sig ut genom sitt brinnande rum.

En ohygglig natt — dr Bergman berättar.

I den eldhärjade våningen rådde på lördagsförmiddagen ett rörligt liv. Ingångarna bevakades av polismän, och inne i våningen befunno sig en hel del polismän i och för undersökningar om brandens uppkomst, brandmän och värderingsmän från de intresserade brandbolagen. Under en paus lyckades en medarbetare i N. D. A. få ett samtal med dr Bergman, vilken därvid gav en skildring av nattens händelser, vilka lätt kunnat utveckla sig vådligt för de fem personer, som vid tillfället befunno sig i våningen.

— Jag låg i det här rummet, och vid halv tretiden väcktes jag av vår dotter, som kom inspringande under ropet: "Elden är lös", berättar dr Bergman. Jag sprang upp, och i detsamma kom min son, löjtnant Ernst Bergman, inrusande från sitt rum. Han var halvt medvetslös och bränd i håret. Han hade lyckats lämna sitt rum och rusat genom det brinnande serveringsrummet. Så hörde vi ett våldsamt sprakande inifrån den brinnande delen av lägenheten, samtidigt som brandröken vällde in i den del av lägenheten, där vi befunno oss. Det blev svårt att andas, och vi måste lägga oss i de öppna fönstren för att få luft. Plötsligt hörde vi ett klirrande ljud av ett krossat fönster inifrån förstugan, och det var någon som ropade: "Ge er i väg genast — det gäller era liv!" I detsamma slogo häftiga eldslågor in genom hallen. Det var min son, sjukgymnasten Gunnar Bergman, som kom till vår räddning. Han har sin bostad i fastigheten mitt över gatan, Kungsgatan 57 B, och han hade från sitt fönster iakttagit att något inträffat i vår lägenhet. Han hjälpte oss ut i förstugan, och samtidigt kom brandkåren och började sitt släckningsarbete. Allt gick ju väl med oss, men det hade måhända gått värre om min hustru kommit hem från landet på fredagen, som meningen var. Doktorinnan lider nämligen av sjukdom i benen och måste använda rullstol. Hon utsträckte sin landsvistelse tack vare det rådande vackra vädret, och det var ju lyckligt för henne att slippa vara med om nattens ohyggliga upplevelse...

— Hur går det med doktorns praktik nu efter branden?

— Dessbättre kan den pågå ostört. Den del av våningar, där jag har mina mottagningar, blev nämligen oskadad.

2,000 kr. kontant lågornas rov.

Värderingen av brandskadorna pågår och väntas icke bli avslutade förrän om ett par dagar. Det var fyra rum av den tio rum stora lägenheten — löjtnant Bergmans rum, köket, jungfrukammaren och det stora serveringsrummet — som blevo helt ramponerade av elden, och det i dessa rum befintliga lösöret blev helt lågornas rov. Skadorna på själva fastigheten äro rätt betydande, ty allt trävirke är förstört och förkolnat.

2,000 kr. kontant blevo lågornas rov. Löjtnant Bergman hade på fredagen — efter bankdags — erhållit en remissa på detta belopp, och pengarna hade han förvarade i sin plånbok i kläderna i sitt rum.

Ingen klarhet om brandens uppkomst.

Polisen tog genast på lördagsmorgonen itu med undersökningarna om brandens uppkomst. Det är icke känt hur den uppkommit — den hade redan fått stor omfattning då den upptäcktes. Polisens undersökningar väntas icke bli slutförda förrän om ett par dagar.

Den eldhärjade fastigheten tillhör Fastighetsa.-b. Drott och är en av de största av bolagets 35 fastigheter.

SVENSKA DAGBLADET

Lördagen den 19 September 1936

Nattlig brand ödelägger läkarvåning.

Häftig eldsvåda i dr Bergmans bostad.

De hemmavarande lyckades rädda sig med knapp nöd.

En häftig eldsvåda utbröt vid halvtretiden natten till lördagen i dr Elof W. Bergmans bostad, Kungsgatan 66. De hemmavarande medlemmarna av familjen överraskades under sömnen av branden och lyckades med knapp nöd rädda sig från att innebrännas. Det tog brandkåren en dryg timme innan elden hunnit begränsas. Den stora våningen, som bestod av ett tiotal rum, blev så gott som fullständigt förstörd av elden, röken och vattnet. Bland annat torde ett kontantbelopp om 2 000 kronor i sedlar blivit lågornas rov.

Klockan var tjugu minuter i tre på lördagsmorgonen, då brandkåren kallades till huset Kungsgatan 66, där eld utbrutit i tredje våningen. Från Kungsholmens och Johannes stationer söndes fyra vagnar till brandplatsen. Vid brandkårens ankomst var så gott som hela tredje våningen övertänd.

Släckningsarbetet som leddes av brandchefen, kapten Selldén, stötte till en början på stora svårigheter. Den intensiva röken hindrade brandmännen att arbeta utan gasmasker. Två slangledningar lades ut och massor av vatten vräktes över eldhärden. Värst rasade branden åt gårdsiden som tidvis var som ett enda flammande eldhav. Efter någon timmes tid hade man dock lyckats begränsa elden och all vidare fara för brandens spridning till närliggande lägenheter var undanröjd.

Dr Bergman som jämte sin familj bebodde den tio rum stora lägenheten hade då fått allt sitt bohag fördärvat av eld, vatten och rök. Ett stort bibliotek hade förstörts av lågorna ävensom ett omfattande släktarkiv. En av familjens medlemmar, löjtnant Bergman, hade på torsdagen erhållit en remissa om 2 000 kr., vilken summa han hade förvarad i sitt rum. Även detta belopp brann upp.

Då branden, som spred sig med en förfärande hastighet, först upptäcktes, befarade man att flera personer överraskats av elden och ej lyckats taga sig ut. Dess bättre visade det sig att alla, som vistades i lägenheten, i tid alarmerats och sålunda lyckats rädda sig från att innebrännas. Även några intilliggande lägenheter voro stundtals starkt hotade av branden, varför de måste utrymmas.

Först vid fyratiden på morgonen var elden alldeles släckt. Brandvagnarna kunde återvända efter att ha lämnat några man kvar som vakt.

AFTONBLADET Lördagen den 19 Septembe r 1936

SENASTE NYTT

LÅGORNA SPÄRRADE VÄGEN:

3 nära döden vid brand i natt.

Minst tre människor — en liten flicka, husföreståndarinnan fröken Nyborg och löjtnant Bergman — voro nära att bli innebrända vid eldsvådan i natt hos dr Bergman, Kungsgatan 66.

Brandkapten Skogsberg, den förste på brandplatsen, förklarar för Aftonbladet att både flickan och fröken Nyborg troligen omkommit om de väckts blott fem eller tio minuter senare. När brandkåren kom voro nämligen två av våningens rum så övertända, att lågorna slogo ut och nästan spärrade vägen till trappan för barnet och dess vårdarinna.

Även löjtnant Bergman var i livsfara. Hans rum är nu en enda hög av bränder, men elden kan enligt brandkapten Skogsbergs uppfattning icke ha uppstått där, ty då hade löjtnanten kvävts av röken, som var oerhört intensiv.

Branden, som uppstod vid ½3-tiden i natt, bekämpades framgångsrikt av Johannes brandkår, 14 man utom befälet brandchefen Selldén och kapten Skogsberg. Även Kungsholmsstationen kom till platsen, men kunde nästan omedelbart återvända. Vid 8-tiden på morgonen kunde eldsvådan anses fullkomligt släckt. Vattenskadorna äro praktiskt taget inga, men röken i läkarvåningen förstörde hela köksinredningen och en del av inventarierna i jungfrukammaren

Stor samling familjepapper förstörd.

— Gå försiktigt! förmanade en av de två poliskonstaplarna på vakt, när Aftonbladets medarbetare på lördagsförmiddagen hälsade på hos dr Elof W. Bergman.

Och konstapelns uppmaning var verkligen av nöden. Visserligen är det praktiskt taget bara två av doktorns rum, som brunnit, nämligen serveringsrummet och sonenlöjtnantens, men där voro skadorna desto större. I löjtnantens rum brann nämligen inte bara 2,000 kr. kontant, utan även en samling oersättliga familjepapper, som löjtnanten använt flera år på att hopbringa.

De brunna rummen ligga åt höger innanför trappuppgången. Där kommer man först in i en liten tambur — den tio rum stora våningen har två ingångar — och därifrån in i serveringsrummet. Därifrån leder en dörr till löjtnantens rum som har fönster åt gårdssidan och skilt från detta med en smal gång ligger köket.

De båda rummen erbjödo liksom köket en bild av förödelsens styggelse i dag. Serveringsrummet är helt och hållet förstört, syltburkar och flaskor spruckna eller nedsmälta och golvet en enda bråte av bränder från väggar och tak. Löjtnantens rum ser likadant ut. Där förvarades som sagt en oersättlig samling familjepapper, som helt och hållet blivit lågornas rov. Vidare fanns där brandnatten 2,000 kronor kontant, som löjtnanten förut på dagen fått av en kamrat. Pengarna förvarades i en plånbok som måste ha brunnit upp, ty den har inte kunnat hittas trots den mest minutiösa undersökning av rummet.

HÄRMED MEDDELAS ATT

VIGSELAKTEN

MELLAN

MED. LIC. ELOF BERGMAN

OCH VÅR DOTTER

MARGIT

ÄGER RUM I NÄMDÖ KYRKA

SÖNDAGEN DEN 11 AUGUSTI 1935 KL. 1 E. M.

BLENDA OCH JOHAN HAGLUND.

Medicine licentiaten

Elof Wilhelm Bergman

* 6 maj 1871

† 26 april 1946

Vid jordfästningen i Norra Krematoriet, Stockholm
Lördagen den 4 maj 1946 kl. 2 em.

SORGMARSCH
ur Eroica symfonien av Ludvig van Beethoven

SOLOSÅNG

Hvis du har varme Tanker
spar ei paa milde Ord
giv mange, giv i blinde
thi husk, du skal forsvinde
snart i den tause jord.
Den Kjærlighed du føler
lad ord i Flammer slaa
Skynd dig, betænke dig icke
om nogle øjeblicke,
kan vid en Grav du staa.
Hvis du har varme Tanker
spar ei paa milde Ord
Den Kjærlighed du føler
lad ud i Flammer slaa.

SOLOSÅNG Sv. Psalm 569 1, 4

texten J. O. Wallin tonsatt G. Nordqvist

SV. PSALM 472 1, 2 N. F. S. Grundtvig J. A. Eklund

Likt vårdagssol i morgonglöd
gick Jesus fram ur natt och död
Till liv förutan like.
Därför så länge världen står,
Det efter vinter kommer vår
Också i andens rike.

Som fåglars kör i lund och mark
Besjunger våren, blid och stark,
Och livets alla under,
Vi må besjunga med varann
Hans liv, som döden övervann
I påskens morgonstunder.

JORDFÄSTNINGSAKT

SV. PSALM 174 12-14 J. O. Wallin

Sann tro på Gud och på hans ord
Och kraft att göra gott
Och frid i himmel och på jord
Är kristnas kall och lott

Till denna lott till detta kall
Mig nåd, o Jesu, giv
Då vet jag vad jag göra skall
Att få ett evigt liv.

I dig är Faderns välbehag,
I dig vår salighet
O Jesu krist, i går, i dag
Och i all evighet.

BEGRAVNINGSMÄSSA

SV. PSALM 475 9, 10 P. Gerhardt J. von Düben
C. O. Angeldorff Bearb. 1911

Låt anden din mig bliva när,
Så att ett träd jag ständigt är,
Som goda frukter giver.
Förlän att jag, en planta grön
En saronslilja, täck och skön
Uti din vård förbliver.

Behåll mig till ditt paradis
Och låt mig på de trognas vis
I dina gårdar grönska.
Låt mig få tjäna dig allen,
I trohet sann, i kärlek ren,
Så vill jag mer ej önska.

SOLOSÅNG .... Litanei av Fr. Schubert

ORGELSOLO .... Våren av E. Grieg

ELEGIE .... H. Alfvén